

Kjell Nilssons Röstångabilder

I mitten på november, för en dryg vecka sedan, öppnade Skissernas museum i Lund en utställning med material från Ann Edholms stora vägg i FNs sessionssal i New York. På bilderna man ser från installationen framstår den som om storleken vore 30 m lång och höjden 10 m. Det är ett gigantiskt konstverk i textila material. Man kan ändra intrycket från vävnaden genom att flytta den i sidled.

Ann Edholm, *Dialogos, ridå för ECOSOC-salen i FN-högkvarteret, New York, 2013.* Foto Bill Jacobson

Nästa exempel på textil konst är två små porträtt som denna tidskrifts fotograf slitit ner från väggen hemma. De är gjorda av en gammal jobbkompis, som heter Ulva Ugerup. Tavlorna är inte så stora. Kanske 10 X 15 cm. Tekniken är symaskinssöm. Jag tycker verkligen om dessa bilder. Jag betraktar dem som riktigt konst.

Dessa två små porträtt är gjorda av Ulva Ugerup. De föreställer Rock Olga och Tina Turner, sångerskan. Bilderna är gjorda i symaskin.

De två exemplen är båda i två dimensioner. Finns det också textil konst i form av skulptur. Naturligtvis. Ett fantastiskt exempel är Ingrid Enarsons skulptur i vestibulen till Hässleholms lasarett. En mycket vacker och spännande textil skulptur.

Inledningen på denna artikel är ett försök att förhindra enfaldiga kommentarer av typen "Det där är inte konst. Det är broderi." Det bestämmer producenten, om det är konst eller inte. Sedan kan jag som betraktare tycka att det enskilda objektet är stor konst eller liten konst eller rent av ytterligare något värdeomdöme. Det är inte jag som betraktare som avgör om ett föremål är konst eller inte. Det är ett privilegium som tillkommer utföraren. Och sura och halvtöntiga kommentarer är det naturligtvis gott om. Detta en liten uppfostringsanstalt

Textila objekt har i ungefär 50 år setts som konst mycket tack vare lärare på konstfack. Birgitta Lilius var elev under den tiden har haft två etablerade textilkonstnärer som lärare. Detta framgår också av den vävnad Birgitta gjort och som hänger i Röstångagården. Från 60-talet och framåt betraktas textila konstverk som konst, på samma sätt som oljemålningar, akvareller, bronsstatyer, stensulpturer och arkitektur. Det senare åtminstone i Danmark.

Jag har aldrig hört Kjell Nilsson säga att någon av hans Röstångabilder är konstverk, eller att hans broderier på 70-, 80- och 90-tal var en konstnärlig verksamhet. Före den tiden utbildades han till kommersiell dekoratör. Hans föräldrar var handelsfolk och Kjell är uppvuxen i Röstånga. Hans kunskaper om hus och gårdar i byn är säkerligen goda. Hans teknik är skånevist, ett broderi som i hans fall ger ett mycket fast resultat. Broderiet är mycket stabilt.

Detta är ett utsnitt som föreställer Per Gummesons hus. Det finns fyra olika bilder som visar konstnärens hus i olika ljus och färger. Alla är lika tilldragande och fantastiska.

När jag betraktar den enskilda tavlan tycks det mig som vore Kjells teknik också mycket fast. Jag tycker mig inte finna några "ungdomssynder" och svårigheter från någon period. Kjell Nilsson har kunnat bemästra tekniken från första dagen. Han har också kunnat bemästra kompositionen från första början. Kompositionen är till för att ge största möjliga dekorativa intryck. Det är ingen osäker nörd som har hållit i synålen. Kjell har hela tiden vetat om sin förmå-

ga. Det finns ju inget perspektiv eller andra synförevillelser i dessa tavlor. Det är en mogen konstnär som genomfört produktionen av dessa tavlor. Bilderna visar det Kjell Nilsson vill visa av sin hemby. Han gör det på ett fantastiskt sätt. Hans bilder ger intryck av att han tycker om sin hemby och vi kan alla se att han kan uttrycka detta. Kanske tråkigt att han själv inte vill kalla sig konstnär.

Det finns inte så många verk av Kjell Nilsson hand. Totalt kanske ett tiotal. De två största i formatet 120 X 80 cm. Arbetstiden för dessa är vardera omkring 2.400 timmar. Självklart blir man med dessa arbetstider skicklig broderare. De två största tavlorna är magnifika. Den ena hänger på Gästis och den andra ägs av konstnären. Den andra har varit reproducerad på denna tidskrifts omslag och de något mindre bilderna är sorgligt sällan sedda.

Det skulle vara riktigt kul att få se en utställning med Kjells samtliga tavlor. Är säkerheten tillräckligt hög i Röstånga konsthall? Är det någon som skall hänga med och titta på utställningen på skissernas museum?

Sven Ockborn

Detta är den ena av Kjell Nilssons broderier i stort format. Jämfört med den som finns på en tidigare omslagsbild i denna tidskrift, är färgerna ljusare och två partier har annat

motiv. Det finns ytterligare ett par stora bilder, också i dessa är färgerna annorlunda men lika tilltalande.